

Urwis, Po Nocy

Trzecia rano, zegar tyka, spokój mam nim przyjdzie sen
Zanurzony w prostych PIT-ach, od żarówki gaśnie cień
Bo za oknem ciemność znika gdy nadchodzi nowy dzień
Najbardziej za serce chwytą mnie, że chętnie wkroczę weń

Stawiam pewnie nogę w tym co nie jest już obce
Widzę jasną drogę i choć czasem złe siły
Budzą trwogę wiodąc mnie na manowce
Wiem, że mogę chcieć po prostu czasem zaufać chwili

Bo wczoraj jeszcze siły na to nie miałem
Leżałem zawinięty w kołdrę, dreszcze trzęsły moim ciałem
Bo wczoraj jeszcze siły na to nie miałem
Leżałem zawinięty w kołdrę, dreszcze trzęsły moim ciałem

Stawiam pewnie nogę w tym co nie jest już obce
Widzę jasną drogę i choć czasem złe siły
Budzą trwogę wiodąc mnie na manowce
Wiem, że mogę chcieć po prostu czasem zaufać chwili

I trzecia zmienia się w czwartą, szóstą
Gdy nad kartką myśli usną
Rymy niedopowiedziane
Same składają się wersy nad ranem
I wiem że będzie jutro i dzień następny
Uda mi się rozplątać mętlik tych wszystkich nitek w mojej głowie
Tuszem na kartkę, słowem po słowie
Dziś obiecuję starać się bez przerwy
Żeby mnie nigdy nie poniosły nerwy
Żeby nie skończył samotnie w pokoju myśląc o skończeniu tego znoju
Żeby nie skończyć na pętli, w wannie czy na chodniku, na który upadłem
I żeby zawsze tak jak teraz we śnie
Chciał się głęboko zaciągać powietrzem